

BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rosary

Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica a 21-a după Rusalii,

A Sf. Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic

21st Sunday after Pentecost

***Sunday of the Fathers of the 7th Ecumenical
Council***

13 Octombrie / October 2019, Glas / Tone 1

La Antifonul 3: Pe maica ta aduce ție întru rugăciune poporul tău, Hristoase. Pentru rugăciunile ei dă-ne nouă îndurărilor tale, ca să te mărim pe tine, cel ce ai răsărit nouă din mormânt.

Tropar (23): Piatra fiind sigilată de Iudei, și ostașii păzind precurat Trupul tău: înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta Puterile cerurilor strigă ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii tale, Hristoase, mărire împărăției tale, mărire rânduiei tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Înviat-ai din mormânt, ca un Dumnezeu, întru mărire, și lumea împreună ai înviat-o, și firea omenească te laudă ca pe un Dumnezeu, și moartea a pierit, și Adam saltă, Stăpâne, și Eva acum, dezlegată fiind din legături, se bucură strigând: Tu ești, Hristoase, cel ce dai tuturor învierea.

At 3rd Antiphon: O Christ, your people offer you your mother in prayer. Through her prayers grant us your mercies that we may glorify you, who did rise for us from the tomb.

Troparion: When the Jews had sealed the stone, and the soldiers were guarding Your immaculate Body, You did arise on the third day, O our Savior, granting life unto the world. Wherefore, the Hosts of the Heavens cried out to You, O Life-giver: Glory to Your Resurrection, O Christ. Glory to Your kingdom. Glory be to Your dispensation, O only Lover of mankind.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: As God, You did arise from the tomb in glory, and You did raise the world together with Yourself. And mortal nature praises You as God, and death has vanished. And Adam dances, O Master, and Eve, now freed from fetters, rejoices as she cries out: You are He, O Christ, that grants unto all resurrection.

Prochimen: **C**ât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut. (Ps. 103, 25)

Stih: **B**inecuvintează, suflète al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte. (Ps. 103, 1)

Apostol: **D**in epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel citire. (2, 16-20)

Fraților, știind însă că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptă din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii, nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutând să ne îndreptăm în Hristos, ne-am aflat și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi călcător (de poruncă). Căci, eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Evangelhia: Luca 8, 5-15

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Și ucenicii Lui îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.

Prokimenon: **H**ow countless are your works, O Lord, all of them made so wisely! (Ps. 104, 24)

Verse: **B**less the Lord, my soul, O Lord, my God, how great you are! (Ps. 104, 1)

Epistle: **A** reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Galatians: (2, 16-20)

Brethren! Have nevertheless learnt that someone is reckoned as upright not by practising the Law but by faith in Jesus Christ; and we too came to believe in Christ Jesus so as to be reckoned as upright by faith in Christ and not by practising the Law: since no human being can be found upright by keeping the Law. Now if we too are found to be sinners on the grounds that we seek our justification in Christ, it would surely follow that Christ was at the service of sin. Out of the question! If I now rebuild everything I once demolished, I prove that I was wrong before. In fact, through the Law I am dead to the Law so that I can be alive to God. I have been crucified with Christ and yet I am alive; yet it is no longer I, but Christ living in me. The life that I am now living, subject to the limitation of human nature, I am living in faith, faith in the Son of God who loved me and gave himself for me.

Gospel: Luke 8, 5-15

The Lord said: listen to this parable: a sower went out to sow his seed. Now as he sowed, some fell on the edge of the path and was trampled on; and the birds of the air ate it up. Some seed fell on rock, and when it came up it withered away, having no moisture. Some seed fell in the middle of thorns and the thorns grew with it and choked it. And some seed fell into good soil and grew and produced its crop a hundredfold." Saying this he cried, "Anyone who has ears for listening should listen!" His disciples asked him what this parable might mean, and he said, "To you is granted to understand the secrets of the kingdom of God; for the rest it remains in parables, so that they may look but not perceive, listen but not understand. This, then, is what the parable means: the seed is the word of God. Those on the edge of the path are people who have heard it, and then the devil comes and carries away the word from their hearts in case they should believe and be saved. Those on the rock are people who, when they first hear it, welcome the word with joy. But these have no root; they believe for a while, and in time of trial they give up. As for the part that fell into thorns, this is people who have heard, but as they go on their way they are choked by the worries and riches and pleasures of life and never produce any crops. As for the part in the rich soil, this is people with a noble and generous heart who have heard the word and take it to themselves and yield a harvest through their perseverance.

Priceasna: (68) **Ridica-voi ochii mei la ceruri, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce a făcut cerul și pământul. Aliluia.**

Communion Hymn: **I will lift up my eyes to the heavens, from where my help shall come. My help is from the Lord, who made heaven and earth. Alleluia.**

81. Vino Isuse în inima mea,

Vino Isuse în inima mea,
Vino căci ea te dorește.
Înflăcăreaz-o cu dragostea ta
Și foamea i-o potolește.

Cred că ești, Doamne pe sfântul altar,
Ziua și noaptea de față.
Tu ești izvor de tărie și har,
Pâine ce-mi dă mie viață.

Doamne, pe tine vreau să te primesc,
Tu ești supremul meu bine;
Dar sunt nevrednic și nu îndrăznesc
Să mă apropiu de tine.

Doamne, te rog, să mă învrednicești
De taina dumnezeiască;
Trupul și sufletul să mi-l sfințești
Cu a ta pâine cerească.

Vino în sufletul meu, așadar,
El locuință să-ți fie;
Doamne, într-nsul să-ți faci sfânt altar
Ți-l dăruiesc pe vecie.

Doamne, și-n ceasul din urmă să vii,
Să mă-ntărești în durere;
În taina-aceasta tu iarăși să fii,
Singura mea mângâiere.

98. Cu noi este Dumnezeu

Cu noi este Dumnezeu
Înțelegeți neamuri și vă plecați,
Căci cu noi este Dumnezeu.

Auziți toate neamurile,

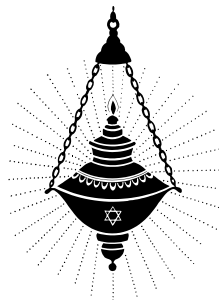
Poporul cel ce umblă întru întuneric a văzut
lumină mare

De frica voastră nu ne vom teme nici ne vom
tulbura.

Cei ce locuiți în latura și-n umbra morții,
lumină va străluci peste voi.

Cei puternici plecați-vă.

Dumnezeu tare stăpânitor Domn al păcii.

Când Biserica merge în direcția bună

Papa Francisc a ținut să reamintească la sanctuarul Maicii Sfinte de la Șumuleu Ciuc de ce nimeni nu se poate vindeca de resentimente, de neîncredere, fără „să se desprindă din siguranța și confortul în care trăiește în căutarea unui pământ nou, pe care Domnul vrea să-l dăruiască”. Acesta este drumul și țelul comunității creștine: pământul nou – veșnicia – care nu se revelează în istoriile și idealurile noastre trecătoare, atât de rănite de orgolii și prejudecăți, ci exprimă taina Împărăției spre care se îndreaptă credinciosul, taină descrisă de Fericirile din Evanghelie.

Fericii cei sărmani... Sărmanii nu sunt pentru Isus o categorie politică sau ideologică, ci privilegiații săi datorită încrederii pe care și-o pun în bunătatea lui Dumnezeu. Coborât în trup, El însuși s-a deșertat pe sine și s-a făcut sărman. S-a lăsat îmbulzit de mulțimile dornice de vindecare, dar a urcat pe cruce unde a murit ca să dăruiască viața. A fi sărman nu este un temei pentru deznădejde, decât pentru cei indiferenți sau pentru vanitoșii care cred exclusiv în putere.

Fericii cei ce plâng, fiindcă vor râde... După 1990, injustițiile nu au fost rezolvate, chiar dacă Biserica persistă să creadă în pacea, rodul dreptății. Plânsul a continuat, s-a început reconstrucția în cărămidă și piatră cu riscul risipirilor. Pentru lume fericirea aduce mai degrabă cu succesul și cu puterea sau prestanța câștigată în fața semenilor. Or faptul că Isus a luat asupra sa Răul, că se simte legat de Biserica prin neputința firii omului pe care a luat-o asupra sa, este într-adevăr un motiv de mare speranță. Viața Domnului arată că istoria ți se schimbă, doar dacă treci cu credință prin încercare și asumi jertfa pe care greutatea o presupune. Străduința ta cu orice preț față de bine aici,

pe pământ, este un semn de credință și de dragoste față de Dumnezeu.

Fericii veți fi când oamenii vă vor urî pe voi și vă vor izgoni dintre ei... din pricina Fiului Omului. Acolo unde libertatea de exprimare n-a fost o problemă pentru Biserică oamenii au început să creadă că viața credinciosului nu mai este expresia voinței lui Dumnezeu în Evanghelie, ci a aranjamentelor lor, a sondajelor de opinie, a leadershipului, a politicii și a așa-ziselor „creșteri durabile”. Dacă Isus i-a pus în gardă pe ucenici de pericolul amăgirii rezultatelor vizibile, îți rămâne și azi datoria să te ferești de povești fără Dumnezeu. Altfel, vei ajunge să te rușinezi de o credință pe care de fapt n-o mai ai și te vei întreba de ce nu te mai temi de Dumnezeu. Vei sfârși apoi prin a crede în judecata celor necredincioși și-ți vei închipui, bineînțeles, că nu ești ca ei. Or Biserica în lupta pentru bine nu propune altceva decât spiritul Împărăției cerești. „Logica Domnului este diferită” – a spus Papa la Blaj. „Departee de a se ascunde în lipsa de acțiune sau în abstracție ideologică, [Isus] caută persoana, cu chipul său, cu rănilor sale și cu istoria sa. Îi vine în întâmpinare și nu se lasă înșelat de discursuri ce nu sunt în măsură să dea înțâietate și să pună în centru ceea ce este important cu adevărat”.

Fericirea celor șapte episcopi martiri rămâne un motiv de speranță. Tocmai de aceea Biserica are de-acum parte de un nou început cu Dumnezeu. Ne aflăm în anul zero al unei noi perioade în slujba fidelității față de spiritul Fericirilor, veritabilă cheazășie pentru Biserica dacă ea merge în direcția cea bună.

+ MIHAI, episcop